

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. P., s. r. o., P.**, zastúpeného JUDr. P. L., advokátom so sídlom v P., proti žalovanému **Mesto P., C.** zastúpenému doc. JUDr. L. F. Csc, advokátom so sídlom v B., **o zaplatenie 28 214,83 Eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8Cob/108/2010-223 zo dňa 13. júla 2011 v znení dopĺňacieho rozsudku zo dňa 4. októbra 2011 a opravného uznesenia zo dňa 4. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8 Cob/108/2010-233 zo dňa 13. júla 2011 v znení dopĺňacieho rozsudku zo dňa 4. októbra 2011 a opravného uznesenia zo dňa 4. októbra 2011 v dovolaní napadnutej časti časti, ktorou bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. 9Cb/148/2009-125 zo dňa 24. marca 2010 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Odvolačný súd dovolaním napadnutým rozsudkom zastavil odvolacie konanie v časti o zaplatenie istiny 39 832,70 Eur s 10,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 916,35 Eur od 16. 04. 2009 do zaplatenia a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 19 916,35 Eur od 16. 10. 2009 do zaplatenia.

Rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v napadnutej časti tak, že, žalobu o zaplatenie 16 596,96 Eur s 10,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 04. 2009 do zaplatenia a s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 10. 2009 do zaplatenia zamietol.

V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 56 429,66 Eur spolu s 10,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 28 214,83 Eur od 16. 04. 2009 do spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 28 214,83 Eur od 16. 10. 2009 do zaplataenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 3 385,-- Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 5 118,26 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní (spojené veci 9Cb 148/2009 a 9Cb 313/2009) mal preukázané, že účastníci konania uzavreli dňa 06. 04. 2005 inomínatnu zmluvu podľa § 269 ods. 2 Obch. zák. označenú ako Zmluva o zabezpečení prevádzky spravodajského informačného kanálu Mesta P. č. 89/05-OKP. V článku 3 zmluvy si strany dohodli platobné podmienky za realizáciu predmetu zmluvy dohodnutého v článku 1 zmluvy za obdobie od 01. 07. 2006 vo výške 2 400 000,-- Sk ročne, vrátane DPH. Žalovaný sa zaviazal, že cenu za realizáciu predmetu zmluvy bude žalobcovi uhrádzať štvrťročne vo výške predstavujúcej ¼ dohodnutej zmluvnej ceny (600 000,-- Sk) vždy do 15. dňa prvého mesiaca príslušného štvrťroka, v ktorom sa bude realizovať predmet zmluvy priamo na účet žalobcu ako vysielateľa. Dňa 16. 11. 2006 uzatvorili účastníci konania dodatok č. 1, ktorým zmenili a doplnili zmluvu č. 89/05-OKP a ktorým sa dohodli na zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy štvrťročne o 250 000,-- Sk, takže cena za IV. štvrťrok 2006 bude celkom 850 000,-- Sk. Zvýšenie ceny sa žalovaný zaviazal zaplatiť na účet žalobcu najneskôr 15. 12. 2006. Námietky žalovaného, týkajúce sa zdokumentovania plnenia bodov a/ až i/ dohodnutého predmetu plnenia zmluvy, preukázania percentuálneho pomeru vysielacieho času v minútach k celkovému vysielaciemu času podloženom CD nosičmi s príslušnou dôvodovou správou vyhodnotil tak, že namietané povinnosti žalobcovi zo zmluvy nevyplývajú. Námietku žalovaného, že žalobca nevysiela na celom území mesta, posúdil ako právne bezvýznamnú s tým, že žalobca je viazaný rozsahom šírenia signálu spoločnosti S., s. r. o., s čím boli zmluvné strany uzročené už v čase podpisu zmluvy. Za bezvýznamnú považoval aj námietku žalovaného, týkajúcu sa tvrdenia, že žalobca odmieta vystavovať faktúry na platby za jednotlivé obdobia z dôvodu, že v článku 3 bod 8 zmluvy sa účastníci dohodli, že žalovaný bude žalobcovi plniť bez povinnosti vystavovať faktúru ako podklad pre uskutočnenie platby. Sporný výklad dodatku č. 1 k zmluve medzi účastníkmi posúdil podľa § 266 ods. 1 a 3 Obch. zák. Skutočnosť, že došlo k dohode o zvýšení ceny a rozšírení predmetu plnenia, je zrejma z termínu použitého v bode 1 predmetného dodatku a tiež zo správy o hospodárení Mesta P. za obdobie január až september 2006. Konštatoval

tiež, že predmetným dodatkom nedošlo k porušeniu zmluvného dojednania v čl. 3 bod 2 zmluvy, keďže ním bol rozšírený predmet zmluvy a následne došlo k úprave ceny za plnenie. Žalobe preto vyhovel.

Odvolaací súd v dovolaní napadnutom rozhodnutí konštatoval, že základom pre rozhodnutie o uplatnenom nároku žalobcu za II. a IV. štvrťrok 2009 v zmysle sporného dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 k zmluve č. 89/05 zo dňa 06. 04. 2005, bol výklad predmetného dodatku ako právneho úkonu, vzhľadom na jeho nejednoznačné znenie.

V danej veci súd prvého stupňa v súlade s právnou úpravou, obsiahnutou v § 266 Obch. zák. vykonal za účelom výkladu dodatku č. 1 zo dňa 16. 11. 2006 dokazovanie oboznámením listinnými dôkazmi, a to uznesením Mestského zastupiteľstva Mesta P. zo dňa 03. 11. 2006, návrhu druhej úpravy rozpočtu mesta za rok 2006 a vypočul osoby konajúce za zmluvné strany, a to konateľku spoločnosti M. P., s. r. o., Bc. G. Š., vtedajšieho primátora mesta P. Ing. Ľ. L. a F. K., štatutárneho zástupcu spoločnosti S., s. r. o. Vyhodnotením vykonaných dôkazov dospel k záveru, že zvýšenie ceny vo výške 250 000,-- Sk sa v zmysle dodatku č. 1 vzťahovalo na obdobie nielen za IV. štvrťrok 2006, ale aj na ďalšie štvrťroky nasledujúcich rokov.

Odvolaací súd sa s týmto záverom nestotožnil. V danej veci návrh dodatku č. 1 pripravil žalovaný, rokovania o ňom vzišli z iniciatívy vtedajšieho primátora, ktorý navrhol rozšírenie a skvalitnenie vysielania. Vychádzajúc z formulácie dodatku č.1 ... MZ v P. uznesením 42/2006 z 03. 11. 2006 rozhodlo o úprave rozpočtu a v rámci nej o zvýšení ceny za realizáciu predmetu zmluvy za účelom informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta štvrťročne o 250 000,-- Sk. Cena za IV. štvrťrok 2006 bude teda celkom 850 000,-- Sk. Zvýšenie ceny vo výške 250 000,-- Sk uhradí objednávateľ vysielateľovi na jeho účet najneskôr 15. 12. 2006 ... by sa dalo usudzovať, že zvýšenie ceny sa bude vzťahovať aj na nasledujúce štvrťroky po roku 2006. Uznesením Mestského zastupiteľstva č. 42/2006 zo dňa 03. 11. 2006 bolo rozhodnuté iba o jednorazovom zvýšení ceny o 250 000,-- Sk za IV. štvrťrok 2006, zmena schválená pod bodom D/ druhá úprava rozpočtu na rok 2006. Tomuto záveru nasvedčuje aj druhá veta bodu 1. a 3. predmetného Dodatku č. 1.

Z tohto dôkazu, ktorý považuje odvolací súd za relevantný, jednoznačne vyplýva, že zvýšenie ceny o 250 000,-- Sk v zmysle dodatku č. 1 je potrebné vykladať tak, že ide o jednorazové zvýšenie, iba za IV. štvrťrok 2006. Zvýšenie ceny za ďalšie štvrťroky nasledujúcich rokov nebolo preukázané doložením rozhodnutia MZ Mesta P. za obdobie po roku 2006 a z dôvodovej správy k návrhu rozpočtu Mesta P. na roky 2007-2009 bod 15 – časť prevádzkovanie spravodajského infokanála Mesta P. tiež vyplýva, že išlo iba o jednorazové zvýšenie, v rozpočte sa uvažuje o sume 2 400 000,-- Sk.

Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, lebo vykonané dôkazy nevyhodnotil v súlade s ustanovením § 132 O. s. p., a preto rozsudok v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že nárok žalobcu, uplatňovaný v zmysle Dodatku č. 1 za II. a IV. štvrťrok 2009, považoval za nedôvodný a v tejto časti žalobu čo do požadovanej istiny a príslušenstva zamietol. V odvolacom konaní doložené listinné dôkazy, a to odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok medzi žalovaným a Ing. M. K., ktorému žalobca postúpil dňa 03. 01. 2011 svoju pohľadávku voči Mestu P. zo zmluvy č. 89/05-OKP, ktorými chcel žalobca preukázať uznanie záväzku žalovaným a dodatku č. 1 nepovažoval odvolací súd za relevantné, lebo odsúhlasenie vzájomného zápočtu nie je datované, ani podpísané osobami, ktoré sú oprávnené konať za žalovaného, preto na ne neprihliadol.

O náhrade trov odvolacieho konania s ohľadom na čiastočné späťvzatie odvolania žalovaného a neúspech žalobcu v zostávajúcej časti rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 2 a § 224 ods. 1 O. s. p.

Doplňacím rozsudkom zo dňa 04. 10. 2011 odvolací súd doplnil predmetný rozsudok o výrok, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1 421,70 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2 149,67 Eur k rukám advokáta JUDr. P. L..

Opravným uznesením zo dňa 04. 10. 2011 odvolací súd opravil záhlavie svojho rozhodnutia.

Proti rozsudku odvolacieho súdu v časti, ktorou odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalobu o zaplatenie 16 596,96 Eur s 10,25%-ným ročným úrokom

z omeškania zo sumy 8 298,48 Eur od 16. 04. 2009 do zaplataenia a s 9%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 8 298, 48 Eur od 16. 10. 2009 do zaplataenia zamietla a výroku o trovách konania podal žalobca dovolanie s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 O. s. p.

Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), pričom v konaní došlo aj k iným vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.).

Odvolací súd iba uviedol, že sa nestotožňuje s právnym záverom súdu prvého stupňa, pričom za jediný relevantný dôkaz považoval uznesenie Mestského zastupiteľstva č. 42/2006 zo dňa 03. 11. 2006, ktoré podľa neho rozhodlo iba o jednorazovom zvýšení ceny o 25 000,-- Sk. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd nepostupoval podľa § 132, § 266 ods. 1 a § 266 ods. 4 O. s. p.

Svedok Ing. L. L. ako štatutárny zástupca žalovaného v čase uzavretia dodatku č. 1 na pojednávaní uviedol, že Mesto P. v rámci projektu „Mesto pre lepší život“ sa snažilo aj o zvýšenie informovanosti občanov mesta. Rokovanie iniciovalo mesto, ktoré spísalo aj predmetný dodatok, na základe výkladov zo spoločného rokovania. Čo sa týka ceny, túto dohodli tak, že cenu za plnenie z pôvodne dohodnutej v zmluve zvýšili zo sumy 600 000,-- Sk na 850 000,-- Sk, a to štvrtročne, aj do budúcnosti, teda aj na 4. štvrtrok roku 2006.

Svedkyňa Bc. G. Š., štatutárna zástupkyňa žalobcu, v čase uzavretia dodatku č. 1 uviedla, že vtedajší primátor Ing. L. navrhol rozšíriť predmet pôvodne uzatvorenej zmluvy a na základe tohto rozšírenia sa dohodli aj na zvýšení ceny o 250 000,-- Sk štvrtročne aj do budúcnosti. O tom, že by to malo byť len za 4. štvrtrok r. 2006, ani neuvažovali. Dohodli sa na zvýšení ceny spolu na 850 000,-- Sk aj do budúcnosti, a to na podnet primátora a takto bol aj podpísaný dodatok k zmluve.

Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal hodnotením týchto dôkazov a neuviedol, prečo v zmysle § 226 ods. 1 Obch. zák. nerešpektoval prejavenu vôľu zmluvných strán. Svoje rozhodnutie odôvodnil iba jedným dôkazom, a to uznesením MZ č. 42/2006. Predmetné uznesenie nemá prakticky žiadnu písomnú zmienku o uzatvorení Dodatku č. 1 a v bode D bola iba schválená druhá úprava rozpočtu na rok 2006. Takouto úpravou sa riešil

len rozpočet na rok 2006 čo neznamená, že Dodatok č. 1 neplatí aj na ďalšie roky. V prípade osvojenia názoru odvolacieho súdu, ak by mesto alebo iný subjekt malo úmysel vyhnúť sa plneniu zmluvných povinností, jednoducho by plnenie nezahrnulo do rozpočtu. Zároveň poukazuje na Správu o hospodárení mesta za I. – IX. mesiac roku 2006 a návrh II. úpravy rozpočtu na rok 2006, kde je uvedené Úprava rozpočtu o 250 000,-- Sk štvrtročne v nadväznosti na zámery zvyšovania informovanosti obyvateľov mesta a publicity mesta, ktoré je dôkazom toho, že sa jednalo o opakované zvýšenie, čo potvrdili aj svedkovia.

Z výsluchu svedkov jednoznačne vyplýva ich vôľa a úmysel zvýšiť cenu do budúca a ak by ich prejav vôle pripúšťal rôzny výklad, mal odvolací súd vychádzať z ustanovenia § 266 ods. 4 Obch. zák. a výklad použiť na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila, teda na ťarchu Mesta P.. Ďalej dovolateľ poukazuje na odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok medzi Mestom P. a Ing. K. ako osobou, na ktorú boli žalobcom niektoré pohľadávky z dodatku č. 1 postúpené.

Pokiaľ ide o iné vady, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie, žalobca uvádza, že odvolací súd porušil aj jeho základné právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, keďže odôvodnenie nezodpovedá ustanoveniu § 157 ods. 2 O. s. p. Nevyplýva z neho, ako súd hodnotil výpovede svedkov Ing. L., Bc. Š., F. K., vyjadrenie Jazykovedného ústavu SAV, a to, že ich vôbec nevyhodnotil, malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd mal dbať na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé a aby nedošlo k porušeniu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy (III. ÚS 119/03).

Navrhuje, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu v jeho zmeňujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby ho zmenil tak, ako žalobca navrhuje v dovolaní.

Súčasne navrhuje, aby mu boli priznané trovy dovolacieho konania vo výške 849,59 Eur.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd náležite zistil skutkový stav veci, vykonal aj nové dôkazy, predložené žalobcom – odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok, na ktoré aplikoval príslušnú právnu normu a svoje rozhodnutie aj náležite

odôvodnil. Zastáva preto právny názor, že dovolanie je nedôvodné, a preto ho navrhuje zamietnuť.

Žalovaný tiež poukazuje na prepojenie uznesenia Mestského zastupiteľstva č. 42/2006 a Dodatku v samotnom jeho texte, čo spolu s ďalšími okolnosťami poukazuje na vôľu žalovaného pri jeho uzatváraní, ktorú zásadne predstavuje vôľa mestského zastupiteľstva a nie vôľa primátora ako štatutárneho zástupcu mesta. Pokiaľ ide o v odvolacom konaní predložené odsúhlasenie vzájomného zápočtu pohľadávok medzi žalovaným a Ing. K., tento dokument nemôže poukazovať na následné správanie zmluvných strán, keďže žalovaný o ňom nemal žiadnu vedomosť a dozvedel sa o ňom až na odvolacom pojednávaní. V tejto súvislosti poukazuje na stratu aktívnej legitímácie žalobcu. Má za to, že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia dáva dostatočnú odpoveď na všetky skutkové a právne otázky, týkajúce sa veci. Požaduje tiež priznať trovy dovolacieho konania vo výške 786,60 Eur.

Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 22. 08. 2011.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal, či smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno v zmysle § 236 a nasl. O. s. p. napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok pripúšťa dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne uvedených v § 237 písm. a/ až g/ a v prípadoch, uvedených v § 238 O. s. p. V prejednávanej veci je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné podľa § 238 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého je dovolanie tiež prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Ako vyplýva z obsahu dovolania, žalobca namieta existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., t. j. že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala

za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom poukazuje aj na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Odvolačí súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu v dovolaní napadnutej časti zamietol s poukazom na skutočnosť, že z obsahu Dodatku k Zmluve č. 89/05-OKP zo dňa 06. 04. 2005 nemožno vyvodit' záver o zvýšení ceny žalobcom poskytovaného plnenia pre ďalšie obdobie okrem IV. štvrťroka 2006, pričom uvedený záver odôvodnil s poukazom na skutočnosť, že zvýšenie ceny nebolo preukázané doložením rozhodnutia Mestského zastupiteľstva Mesta P. na obdobie po roku 2006 a zvýšenie ceny nevyplýva ani z dôvodovej správy k návrhu rozpočtu pre roky 2007 až 2009, pričom vychádzal z iného skutkového základu ako súd prvého stupňa.

Podľa § 213 ods. 3 O. s. p., ak má odvolačí súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám.

Ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania pred odvolacím súdom zo dňa 13. 07. 2011, odvolačí súd po podaní správy o stave doterajšieho konania oboznámil s obsahom spisu, zápisnica ďalej obsahuje vyjadrenia účastníkov konania. Z obsahu zápisnice nemožno dospieť k záveru, že na pojednávaní boli vykonané dôkazy, ktoré odvolačí súd považoval za rozhodujúce pre posúdenie oprávnenosti žalobcom uplatnenej pohľadávky.

Priebeh odvolacieho pojednávania upravujú ustanovenia § 215 a § 216 O. s. p. Podanie správy o priebehu doterajšieho konania a oboznámenie s obsahom spisu nemožno považovať za doplnenie alebo zopakovanie dokazovania, keďže ide o povinnosť, ktorá vyplýva odvolaciemu súdu z ustanovenia § 215 O. s. p. Za dôkaz nemožno považovať ani vyjadrenia zástupcov účastníkov a účastníkov na otázky súdu, ktorých účelom je len vysvetlenie skutkového deja.

V danom prípade odvolačí súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. bez toho, aby doplnil dokazovanie spôsobom, uvedeným v ustanovení § 120 a nasl. O. s. p., konanie pred ním je v dôsledku toho postihnuté inou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. K tejto vade je

dovolací súd pri rozhodovaní o dovolaní povinný prihliadnuť aj v prípade, ak by nebola v dovolaní výslovne uplatnená (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

Dovolací súd sa stotožnil aj s námietkou žalobcu, týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, z ktorého nevyplýva, ako odvolací súd hodnotil výpovede svedkov, vypočutých v priebehu konania pred súdom prvého stupňa, ktorý svedecké výpovede považoval za jeden z rozhodujúcich dôkazov pre posúdenie oprávnenosti uplatnenej pohľadávky, v dôsledku čoho je rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti nepreskúmateľné. V konaní pred odvolacím súdom preto došlo aj k vade, uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom sa rozhodne aj o znášaní trov celého konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2012

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová